Η ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἀντ. Μουγκρον, Κάλυμνον. Ἀνεπιτυχὲς τὸ διηγημά σας. Ἀψυχολόγητο, μὲ γλῶσσα ἀκαλαίσθητη κτλ. κτλ. Σταμ. Σύρου. Ἀράχωβα. Καλὰ τὰ τραγούδια σας. Μὰ σᾶς τὸ εἴπαμε. Πρέπει νὰ ἔχουμε ὅλη τὴν συλλογή. Γιὰ νὰ παραβάλουμε καὶ νὰ δημοσιεύσουμε τὰ ἐντελῶς ἄγνωστα. Γνωστὰ ἔχουμε χιλιάδας ὁλοκλήρους. Μ ἡ τ σ. Ζέρβαν, Χαλκίδα. Ὄχι καλὸ τὸ ποίημα σας. Ἐντελῶς κοινο. Χριστ. Ἀργυρόν, Νεοχῶρι. Καλὲς πληροφορίες, κακὴ γραμμένες, ἐπρεπε γραμμένες, χωρὶς λογοτεχνικὴ χάρι. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια εὐχαριστοῦμεν. Δ. Μ... ι ο η ν... Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Γ. Ἀν θ ὴ ν, Ἡράκλειον. Ὄχι πετυχημένα τὰ τραγούδια σας. Σκέψεις ἔχετε. Θὰ τὰ διαβάζουμε εὐχαρίστως καὶ θὰ σᾶς λέμε τὴν ἀλήθεια. Ἑρμιόνην Μπάκου, Ἐλευσίνα. Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύουμε τέτοιου εἴδους πράγματα. Οὔτε καὶ μὲ πληρωμὴν βέβαια. Ἔπειτα εἶναι καὶ κάπως ἀκατάλληλα. Καίτην Δασπίτη. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε, δὲν εἶνε δυνατόν. Μαρίκαν Σ. Βαμβακᾶ, Καβάλλαν. Γιατὶ μιλᾶτε τόσο ἀπαισιόδοξα, γιὰ θλίψεις καὶ πόνους, νέα σεῖς; Τί νὰ ποῦν τοῦτα οἱ πράγματι δυστυχισμένοι. Το ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχὲς δυστυχῶς. Εὐάγγ. Τραντάλλη, Πάτρας. Ἰδοὺ καὶ τὸ ΣΤ' μέρος τοῦ σπαραξικαρδίου διηγήματός σας

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΠΑΛΛΑΔΡΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΣΤ'.

Μὰ αὐτὸ τὸ «ὄχι» τί σημασία ἔχει μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε; Ὁμιλεῖτε. Τὰ ἔξω ὅλα, εἶπε ὁ κ. Γιάννης.

Ἔκπληκτος τὸν κύτταξε χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἡ Ἄννα... Ἐξαπυγάλασε νευρικὰ ὁ κ. Ρήγας.

— Ἴσως εἶνε ὡραιότερος ἀπὸ ἐμὲ καὶ πλουσιότερος ὁ φίλος σας τῆς εἶπε.

Ἡ Ἄννα κάρωσε τὸ φωτεινόν της βλέμμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ρήγα.

— Μάλιστα, κύριε μήπως ἐπιθυμῆτε νὰ τὸν γνωρίσητε; εἶπεν ἐκείνη.

— Δὲν ἔχω ἀνάγκην τὴν γνωριμίαν του σᾶς εὐχαριστῶ.

— Ἔ, τότε λοιπὸν γιατὶ γίνεσθε φλύαρος συζητήσεως;

— Ἂς μὴ συγχέομεν τὰ πράγματα εἶπεν ἐκεῖνος.

Ἐπὶ τέλους ἐφθασε ἡ ὥρα ὅπου εἶχον ὁρίσει διὰ τὴν συνέντευξιν καὶ ἡ Ἄννα ἡτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν.

— Ποῦ θὰ πᾶτε; τὴν ρώτησε.

— Γιατί; καὶ ἐχαμογέλασε.

Ἐξηκολούθησε ὁ Ἰσάννης

— Ὥστε εἰσθὲ ἕτοιμη νὰ κάμετε ἀνοησίες;

Ἡ Ἄννα ἐχαμογέλασε.

— Μπά! τί μοῦ λέτε;

Ἡ Ἄννα κατηυθύνθη στὸ αὐτοκίνητό της καὶ ἀνεχώρησε. ὁ κ. Ρήγας ἐπῆρε ἄλλο αὐτοκίνητο καὶ παρακολουθοῦσε τὴν Ἄννα ἥτις κατηυθύνετο στὸ Νέο Φάληρον.

Ἡ Σοφία, φίλη τῆς Ἄννας καθὼς εἶχον ἐξηγήθῃ ἐπερίμενε τὴν Ἄννα στὸ Νέο Φάληρον, εἶχε κάθησει σ' ἕνα τραπεζὶ στὸ καφενεῖον τοῦ Φαληρου καὶ μὲ ἀγωνία ἀνέμενε τὴν Ἄννα. Σὲ λίγο ἡ Ἄννα εἶχε φθάσει με το αὐτοκίνητο καὶ κατηυθύνθη στὴν φίλη της Σοφίτ ὅπου ἐκάθησε μαζύ της.

Ὁ κ. Ρήγας εἶδε τὴν Ἄννα ὅπου εἶχε πάει στὴν Σοφία, καταλαβε πὼς αὐτὴ ἦτο τὸζοκανδαλον, καὶ ἐκάθησε ὥστε νὰ μὴν γίνῃ ἀντιληπτὸς καὶ προσεπάθει μόνον αὐτο; νὰ τῆς παρακολουθῇ τὰς κινήσεις.

— Εἶμαι πολὺ περίεργη νὰ γνωρίσω καλὰ αὐτὸν τὸν κύριον ποὺ κατέπτησε τόσον γρήγορα μία κυρία σαν τὴ δική σου, εἶπεν ἡ Σοφία στὴν Ἄννα. Θέλετε νὰ πάω νὰ κυτάξω μήπως εἶναι μέσα;

— Ναί, καθίμενη Σοφία πήγαινε.

Ἡ Σοφία μπαίνοντας ἔρριψε μιὰ γρήγορη ματιὰ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ καφφενείου καὶ ἐπέστρεψεν.

— Δὲν εἶναι!;

Ἡ Ἄννα ἀνησυχοῦσε... Ὁ κ. Ρήγας εἶδε τὴν Σοφία ὅπου αὐτὴ ἐπῆγε καὶ κυτταξε στὸ καφφενεῖον. Τότε πλέον ἐπείσθη ὅτι τὸ σκάνδαλον ἦτο ἡ Σοφία, ὅπου αὐτὴν εἶχε ἡ Ἄννα τὴν καλύτερή της φίλη.

Ἡ Ἄννα ἐπερίμενε τὸν κ. Ρήγα μὲ ἀνυπομονησία καὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωή της ἠσθάνετο τὸν ἔρωτα.

— Νάτος εἶπεν σιγὰ ἡ Σοφία.

Ὁ Γεώργος φάνηκε καὶ κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸ καπέλο του καὶ σὰν ὑπνωτισμένος προχώρησε πρὸς τὴν Ἄννα.

— Ἔχετε πολὺ ὥρα ποῦ περιμένετε; εἶπε ἐκεῖνος.

— Ὄχι καὶ πολύ, εἶπε γελῶντας ἡ Ἄννα.

Καὶ ὁ κ. Γεώργος ἐκάθησε μαζύ τους... Ὁ κ. Ρήγας εἶδε τὸν ἄγνωστον νέον ὅπου ἐκάθησε μαζύ της, καὶ νευρικὰ ἐταράχθη, μπῆκε στὸ αὐτοκίνητο καὶ ἀνεχώρησε... Ἡ Ἄννα ἐξηκολούθησε σιγὰ σιγὰ νὰ συζητῇ μὲ τὸν Γεώργον.

— Ἤλθε ὁ ἀρραβωνιαστικός μου καὶ ἠθέλησε νὰ μὲ πάρῃ σᾶς Ἀθήνας, καὶ ἐγὼ ἠρνήθην, καὶ μάλιστα τὰ εἴπαμε ἕνα χεράκι, λοιπὸν τώρα Γεώργο σκέψου καὶ πράξε, ἐγὼ καὶ ἡ περιουσία μου στὴν διάθεσί σου.

Ὁ Γεώργος τὴν κύτταξε καλὰ στὰ μάτια, πῆρε ἕνα ὕφος ἀρκετὰ ὑπεροπτικο καὶ ἐξηκολούθησε.

— Ἐιω' δσον σεῖς τὸ θέλε ε καὶ ἐγὼ εἶμαι στὴν διάθεσίν σας.

— Σήμερον θὰ εἶμαι ἐλεύθερη; γιὰ πρώτην φορὰν θὰ περάσω ὅλην τὴν ἡμέραν μαζύ σας.

— Θὰ σᾶς συνοδεύῃ ἡ φίλη σας, καὶ μὲ μία σύντομη ματιὰ κύτταξε τὴν Σοφία.

— Ὄχι θὰ εἶμαι μόνη.

Ἐσηκώθησαν. Ὁ Γεώργος ἐπλήρωσε καὶ χωρὶς νὰ πῶν τίποτε ἄλλο ἀνέβησαν στο αὐτοκίνητον καὶ ἀνεχώρησαν. Ἡ Σοφα τοὺς ἀπεχαιρέτησε καὶ ἀνεχώρησε μόνη της.

Καὶ ἔτσι ἡ Ἄννα ἐπέρασε ὅλην τὴν ἡμέραν μαζὺ μὲ τὸν ἀγαπημένον της σὲ διαφόρους περιπάτους καὶ στὴν ἀμμουδιὰ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ὅπου ἐκεῖ ἔκαναν τὸ μπανιο τους διάφορης κοσμος τῆς καλῆς τάξεως.

Ἐτὶ τέλους ἐνύκτωσε καὶ ὁ Γεώργος τὴν ἄφησε στὴ σκηνή της καὶ τοῦ εἶπε

— Αὔριον ἐγὼ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψω αὐτὴ τὴν σκηνὴ διότι θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ μὲ βασανιση πάλιν.

Ὁ Γεώργος τῆς φίλησε τὸ χέρι καὶ τὴν ἀπεχαιρέτησεν, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ μπάνιο της ἐκύτταζεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸν ἑαυτόν της εἰς τὸν καθρέπτην καὶ ἦτο εὐτυχὴς διότι ἠξεύρεν ὅτι ἐπαι αὔριον θὰ ἦτο στὴν ἀγκαλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον μόλις χθὲς εἶχε γνωρίσει. Δὲν εἶχε κανένα φοβον κημμίαν θλίψιν ἀλλ' ἠσθάνετο ἀπειρον εὐτυχίαν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτον της καὶ εἰς ἐκεῖνον, ἠσθάντο δὲ καὶ μίαν ἀνυπομονησίαν διὰ νὰ τοῦ προσφερθῇ.

Ὁ Γεωργιος Πιλου ἐκάθησε στὸ κιοσκι τοῦ καφφενείου ὅπου τὸ περιεκκλιναν μερικὰ καγκελα καὶ ὡραία ἄνθη. Ἦτο ἕνα ὡραῖο καφφενεδάκι τὸ ὁποῖον ἦτο στὸ Παλαιὸ Φάληρον καὶ ἀπ' ἐκεῖ ὁ Γεώργος ἐρέμβαζε τὸν γύρο τοῦ Φαληρικοῦ κόλπου, καὶ σιγὰ σιγὰ ἔπινε τὴν λεμονάδα ὅπου εἶχε παραγγείλει καὶ βυθισμένος, σὲ σκεψιν εἶχε ἀκουμβήσει τὸ κεφάλι του ἐπ νω στὸ χέρι του...

Τὴν ἰδίαν ὥραν ὁ Ἰσάννης Ρήγας ἐπέστρεφε ἀπὸ τὸ Νέον Φάληρον καὶ διψοῦσε. Διηυθύνθη πρὸς τὴν σκιὰ ὅπου εἶχε τὸ κιόσκι ἐκάθισε σ' ἕνα τραπεζὶ καὶ ἐζήτησε μια λιμονάδ.τ.

Ὁ Γεώργος; ἀπορροφημένος ἀπὸ σκέψι δὲν εἶχε ἀκόμη παρατηρήσει τὸν νέον πελάτη...

Ἐλευθερίαν Β... Ὁ κ. Ἀνθρωπος μὲ τὴν Διπλὴ Ζωὴν τιμᾶται δρχ. 15. Τὸ ποίημα σας ὄχι κακὸ δυστυχῶς. Δ. Παπαδημητρίου. Ἀμαλιάδα. Τὸ «Σκυλάκι» πολὺ... τουφερό. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὰ δυο πρῶτα τετράστιχα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἐξαγριωθῇ ἡ ὡραία σας καὶ δὲν θὰ μᾶς δείξῃ τὰ δόντια της Ἰδοὺ

Θυμᾶσαι, ὅταν ἐσὺ μοῦ χά-
[ριζες ἐκεῖ ἕνα σκυλάκι
τὸ καλοκαῖρι ποὔμασε μα-
[ζὺ στὴν ἐξοχή
τί σοῦλεγα ἀγάπη μου; θὲ-
[τῶχω σᾶν παιδάκι
θὰ τὸ ταΐζω ζάχαρη τοῦ κό-
[σμου τὴν τροφή

Θὰ τὸ χαϊδεύω πάντοτε, θὲ-
[τῶχω συντροφιά μου
σᾶν ἕνα ὄνειρο γλυκὸ που-
[βλέπω στὴν ζωή
καὶ θὰ τὸ σφιγγω ἀγάπη μου
[σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιά μου
θὰ τὸ φιλῶ, θὰ τὸ φιλῶ
[σᾶν νᾶσουνα ἐσύ!...
κτλ. κτλ.

Τιμ. Καμπίσιον, Δογόνην. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Κ. Καρμπάνιαν. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Γ. Παπαδόπουλον, Συλήβαινα Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποίημα ὄχι δημοσιεύσιμον γιατὶ εἶναι ὄχι μόνον ἐρωτικὸν, ἀλλὰ καὶ... πολιτικὸν καὶ ὑβρεῖ τὸ... καθεστώς. Π. Μεράνον, Ἀλεξάνδρειαν. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ποιημάτιόν σας ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου». Τὸ «Δύο Ψυχὲς» ἀνεπιτυχές. Ἀπελπισμένον. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Γ. Μαγδάλη. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Ἀγαπητὸν Μάνον. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα κακό. Κ. Ἀντάρτην. Τὸ ποίημά σας καλὸ μετρικῶς, ἀλλὰ ἡ ἔννοιες τοῦ πολὺ κοινές. Ἀντωνάκην. Τὰ σταλένια ὄχι ἐπιτυχῆ. Γλῶσσα ἀκατάστατη, ὕφος ἀνώμαλον σύνταξις πλημμελὴς κτλ. Δ. Νάσω. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Λίτσαν Α. Β. Θεσσαλονίκην. Τὸ ποίημά σας ὄχι καὶ τόσο καλό. Στεῖλτε τίποτε καλύτερο.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

STARR

MASTERTONE

ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

ΑΘΗΝΑΙ: *Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31*

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: *Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26*